

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/725/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812213761
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812213761.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcovi: U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., D. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Nábrežie legionárov 5, Prešov, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 53,97 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu, proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 12C/300/2012-115 zo dňa 21. februára 2013, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, z r u š u j e platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza, č.k. 15Ro/253/2012-38 zo dňa 05.10.2012, uznesenie Okresného súdu Prievidza, č.k. 12C/300/2012-115 zo dňa 21.02.2013 a konanie z a s t a v u j e .

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, náhradu trov konania v sume 48,46 eur, do 3 dní k rukám advokáta JUDr. Andreja Cifru.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, okresný súd odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu zo dňa 06.11.2012, podaný proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prievidza, č.k. 15Ro/253/2012-38 zo dňa 05.10.2012.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.7.2012, doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 2.8.2012, domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 53,97 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. O návrhu navrhovateľa, rozhodol súd v zmysle § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku dňa 5.10.2012, platobným rozkazom. Odporcovi bol platobný rozkaz doručený dňa 29.11.2012. Do konania vstúpil dňa 24.10.2012 na stranu odporcu, vedľajší účastník. Platobný rozkaz bol právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu, doručený dňa 2.11.2012, ktorý v podaní zo dňa 5.11.2012, označenom ako odpor vedľajšieho účastníka, vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy konania vo výške 48,46 eur. Ďalej prvostupňový súd s odkazom na ust. § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p. uviedol, že dospel k záveru, že odpor podaný vedľajším účastníkom, je odporom podaným neoprávnenou osobou.

Uznesenie okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal odvolací súd, o zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, pretože podľa jeho názoru, tento nesprávne postupoval, keď ním podaný odpor

proti vydanému platobnému rozkazu odmietol, čím znemožnil realizáciu jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní, čím mu bola ako účastníkovi, odňatá možnosť konať pred súdom, teda uplatnil dôvod odvolania, uvedený v § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Navrhovateľ potom, ako mu bolo zo strany prvostupňového súdu, doručené odvolanie vedľajšieho účastníka, podaním zo dňa 23.07.2013, doručeným okresnému súdu dňa 26.07.2013, vzal svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil s tým, že o trovách konania rozhodne tak, že vedľajšiemu účastníkovi, právo na ich náhradu neprizná. Zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie, alebo bránenie práva, s súvislosti s čím poukázal na rozhodnutia iných súdov. Uviedol, že paušálny vstup združenia do konania, pričom nebol k tomu žiadny dôvod, zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu, nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V súvislosti s týmto, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/216/2012. Uviedol, že ak združenie v čase registrácie aktívne pôsobilo v oblasti spotrebiteľa znamená to, že už v tomto čase, muselo spĺňať základne materiálne a personálne predpoklady na vykonávanie aktívnej činnosti v tejto oblasti, ktorým spôsobom tieto skutočnosti, vyhodnotil Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí 5Co/356/2012. Ďalej poukázal na rozhodnutie KS Bratislava 5Co/26/2012, kde bol vyslovený právny názor, že je mylná predstava o tom, že združenie zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa, má mať automatické zastupovanie z radov advokátov, nakoľko musí byť samo zo svojej podstaty, schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal na nález Ústavného súdu SR II ÚS 78/03, z ktorého vyplýva, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Je potrebné skúmať najmä účelnosť vynaložených trov uplatnených účastníkom. V konečnom dôsledku, poukázal na rozhodnutie KS Žilina č. 9Co/371/2012, podľa ktorého situáciou, kedy náhradu trov konania spojených so zastupovaním advokátom, nie je možné priznať, je okrem iného, aj zneužitie práva na zastupovanie advokátom.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je zatiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Späťvzatie návrhu na začatie konania, je dispozitívnym úkonom, na ktorý je oprávnený iba navrhovateľ. K späťvzatiu návrhu na začatie konania, môže dôjsť nielen počas konania na súde prvého stupňa (§ 96), ale aj po vydaní rozhodnutia súdu prvého stupňa, najneskôr však do momentu, kým jeho rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť. Znamená to, že vziať návrh späť, je možné počas odvolacej lehoty bez toho, aby muselo byť súčasne podané odvolanie, najneskôr do právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. To nenastane skôr, kým nerozhodne odvolací súd. Späťvzatiu návrhu môže ale zabrániť odporca, ktorého je súd povinný vyzvať, aby sa vyjadril, či so späťvzatím súhlasí, alebo nie. Ak odporca nesúhlasí so späťvzatím návrhu, nemusí uviesť žiaden dôvod, stačí, ak iba vysloví svoj nesúhlas.

V preskúmvanej veci, odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.7.2012, doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 2.8.2012, domáhal proti odporcovi zaplatenia 53,97 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. O návrhu navrhovateľa, rozhodol súd v zmysle § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku dňa 5.10.2012, platobným rozkazom. Odporcovi bol platobný rozkaz doručený dňa 29.11.2012. Do konania vstúpil dňa 24.10.2012 na stranu odporcu, vedľajší účastník. Platobný rozkaz bol právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu, doručený dňa 2.11.2012, ktorý v podaní zo dňa 5.11.2012, označenom ako odpor vedľajšieho účastníka, vzniesol námietku premlčania a navrhol návrh zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy konania vo výške 48,46 eur. Okresný súd Prievidza, uznesením pod č.k. 12C/300/2012-115 zo dňa 21.02.2013, odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom, vychádzajúc z ust. § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p., keďže ho vyhodnotil tak, že nebol podaný oprávnenou osobou. V zákonom stanovenej lehote, proti tomuto uzneseniu

okresného súdu, podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Odvolanie bolo doručené na vyjadrenie navrhovateľovi, ktorý na toto reagoval písomným podaním zo dňa 23.07.2013, doručeným prvostupňovému súdu dňa 26.07.2013 a to tak, že svoj návrh vzal v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Späťvzatie návrhu, bolo doručené na vyjadrenie odporcovi, ktorý ho prevzal dňa 09.10.2013, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorému to bolo doručené, resp. jeho právnomu zástupcovi, dňa 28.08.2013. Do doby rozhodnutia odvolacieho súdu tak odporca, ani vedľajší účastník na strane odporcu, nevyjadrili svoj nesúhlas s pripustením späťvzatia návrhu, ani zastavením konania. Rovnako ani jeden z nich, neuplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je teda zrejmé, že k späťvzatiu návrhu navrhovateľom, došlo po vydaní rozhodnutia súdu prvého stupňa, teda v čase, keď prvostupňového rozhodnutie nenadobudlo ešte právoplatnosť, keďže prebiehalo odvolacie konanie, pričom tak odporca, ako vedľajší účastník na strane odporcu, nevyjadrili nesúhlas s pripustením späťvzatia návrhu a zastavením konania, vzhľadom ku ktorej skutočnosti, odvolací súd vychádzajúc z ust. § 208 O.s.p., pripustil späťvzatie návrhu navrhovateľom, zrušil platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Prievidza pod č.k. 15Ro/253/2013-38 zo dňa 05.10.2012, ako aj uznesenie Okresného súdu Prievidza pod č.k. 12C/300/2012-115 zo dňa 21.02.2013 a konanie zastavil.

O trovách prvostupňového a odvolacieho konania, súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 v spojitosti s § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p. z nasledovných dôvodov:

Zo všeobecnej zásady pre prípad zastavenia konania spočívajúcej v tom, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, existujú dve výnimky, pričom prvou z nich je, ak niektorý účastník zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.). Zavinenie na strane navrhovateľa, existuje napr. vtedy, ak podal návrh vo veci, ktorý následne bez dôvodu vzal späť, ale tiež vtedy, ak vzal návrh späť z dôvodu, že odporca vzniesol oprávnenú námietku premičania a podobne. Súdna prax vyslovila názor, že ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta (čo znamená, že nevzal späť návrh v dôsledku správania odporcu), z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov, t.j. aj vedľajšieho účastníka a to podľa § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p.. V preskúmvanej veci, zastavenie konania zavinil navrhovateľ, ktorý vzal späť návrh, čo však nebolo v dôsledku správania odporcu.

Odporca si v priebehu prvostupňového, ani odvolacieho konania, náhradu trov konania neuplatnil a keďže mu ani zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, odvolací súd mu ich náhradu, za použitia vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, v spojitosti s ust. § 224,ods.1 a § 151,ods.1 O.s.p. nepriznal.

Z ust. § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník, môže sa popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti, je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov, vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti, je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z cit. ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná

úprava, uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodíť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prejednávanej veci, je predmetom konania pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi vo výške 53,97 eur s príslušenstvom, ktorú uplatňuje zo spotrebiteľskej zmluvy. Návrh na začatie konania, podal navrhovateľ dňa 20.07.2012.

Advokát JUDr. Andrej Cifra podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.10.2012, oznámil vstup do konania vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. na strane odporcu a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Potom, ako mu bol doručený platobný rozkaz vydaný okresným súdom, v lehote na podanie odporu a to podaním zo dňa 05.11.2012, vzniesol námietku premlčania a súčasne žiadal návrh zamietnuť. Uplatnil trovy prvostupňového konania vo výške 48,46 eur.

Okresný súd uznesením zo dňa 21.02.2013, odpor podaný vedľajším účastníkom, ako neoprávnenou osobou odmietol a potom, ako odvolanie proti tomuto uzneseniu, podané vedľajším účastníkom na strane odporcu, bolo doručené právnemu zástupcovi navrhovateľa, tento vzal návrh v celom rozsahu späť.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručenú právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Ako už bolo vyššie uvedené, vedľajší účastník na strane odporcu, uplatnil náhradu trov konania vzniknutých mu len v priebehu prvostupňového konania, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. Odvolací súd dospel k záveru, že za účelné v prejednávanej veci v priebehu prvostupňového konania, je potrebné považovať 2 úkony právnej služby, za ktoré vedľajší účastník žiada odmenu, pretože boli uskutočnené efektívne v prospech odporcu - spotrebiteľa. Zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej - odpor, za ktoré mu patrí tarifná odmena z tarifnej hodnoty 53,97 eur, t.j. 2x 16,60 eur (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z.) k tomu 2x 7,63 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3), spolu teda 48,46 eur náhrada trov konania, na zaplatenie ktorých zaviazal odvolací súd navrhovateľa, za použ. ust. § 224,ods.1, § 146,ods.2 veta prvá a § 151, ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.